

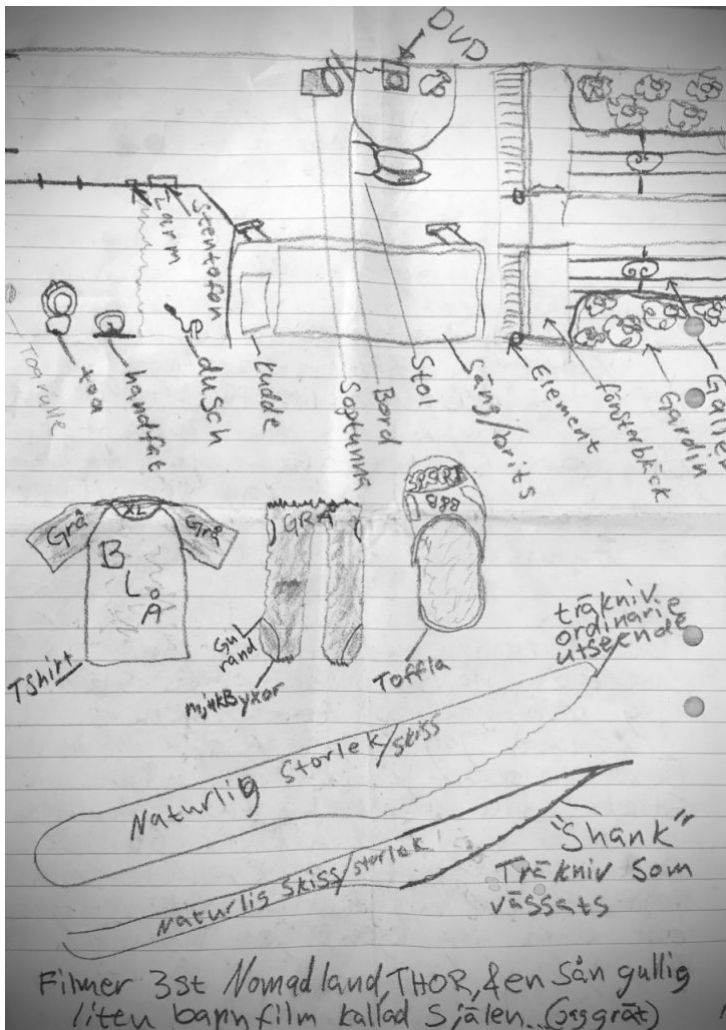
The Walk of Shame

Idag rullade jag in med fångtransport till Kumlaanstalten. Det var en resa från Gävle och häktet Bomhus där jag suttit i nästan fyra månader. Jobbig resa, inte för de tre kriminalvårdarna som satt och mumsade karameller men för mig. Jag satt längst bak, längst in, inhyst i ett midjebälte med handklovar som satt hårt åt runt handlederna. Jag har nickelallergi, och den fyra timmar långa resan gick åt till att vrida och vända på sig i ett bälte som skar in i halsen och försök att få in min tröja mellan handklovarna och huden. En misslyckad kamp visade mina röda, kliande händer.

Välkommen till Kumla. Passagen in till Kumla bestod av två gallerportar. Väl inne på området kom vi in i en ny passage och en ovälkomnande hög, gul mur. När bilen backade mot ingången och jag masade mig ur blev jag mottagen av tre vakter, en kvinna och två män. Jag blev satt i ett litet rum innan jag hämtades för att ta av mig mina kläder och därefter gå naken genom en metalldetektor innan jag fick ta på mig anstaltskläderna. Alla rättigheter är framtagna dig i detta sammanhang. Känt citat; *"don't do the crime if you can't do the time"*. Detta var verkligen *"the walk of shame"*.

Anstaltskläderna var betonggrå och på badtofflorna stod det ironiskt nog B&B. Jag blev därefter förd till ett rum som faktiskt såg ut som ett Bed & Breakfast, på vilka jag bott många gånger då jag jobbat som resande säljare i större delen av mitt liv. Här fanns en toalett med dusch, handfat och en fastmonterad plastspegel. Cellen var ett åtta kvadratmeters rum.

Nå
gr
a
kr
im
in
al
vå
rd
ar
e
ko
m
dä
re
ft
er
oc
h
un
dr
ad
e
hu
r
mi
n
re
sa
ha
r
va
ri
t,
om
ja
g

ha
r
nå
gr
a
su
ic
id
ta
nk
ar
. De
tt
a
va
r
fö
rs
ta
gå
ng
en
ja
g
kä
nd
e
mi
g
ge
nu
in
t
hö
rd
un

de
r
de
se
na
st
e
tr
e
må
na
de
r
ja
g
sp
en
de
ra
t
in
om
kr
im
in
al
vå
rd
en
.
Ja
g
bj
öd
s
äv
en

på
de
n
go
da
st
e
må
lt
id
en
ja
g
få
tt
un
de
r
de
ss
a
må
na
de
r
–
ky
ck
li
ng
gr
yt
a
me
d
ri
s,

ma
n
k
ä
n
d
e
p
å
s
m
a
k
e
n
a
t
t
d
e
n
v
a
r
l
a
g
a
d
m
e
d
k
ä
r
l
e
k
.
F
i
c
k
o
c
k
s
å
e
n
l
i
t
e
n
p
o
r
t
a
b
e
l

dv
d
me
d
tr
e
fi
lm
er
. Tä
nk
te
at
t
de
tt
a
va
r
fö
r
br
a
fö
r
at
t
va
ra
sa
nt
. Ja
g
sk
ul

le
ba
ra
vi
st
as
på
Ku
ml
a
i
en
da
g,
dä
re
ft
er
vi
da
re
ti
ll
Sk
än
ni
ng
ea
ns
ta
lt
en
.

Efter en nästan helt sömnlös natt i besöksrummet, då någon i cellen bredvid snarkade något kopiöst, satt jag och väntade på transporten till Skänninge. Då känner jag att något sticker

till i benet under bordet. Jag böjer mig fram för att hitta ett hemmagjort stickvapen som genast tar mig tillbaka till verkligheten och var jag egentligen befinner mig.

Fortsättning följer.

Text och teckning: Raoul

Raoul

Foto: IngelaS

Fler texter av Raoul:

[Arresterad, häktad lagförd](#)

[Dokument inifrån den svenska kriminalvården](#)

[Till minne av min bror Kevin](#)

Dikter:

[Tankar från cellen](#)

[Regn – Tio Tusen Tårar](#)

[Älskade, hatade tid](#)

[Hjärta tungt som bly](#)

[Du främmande man](#)

[Morgonens timma](#)